dalmatinskim otocima, Od Brača do Stona — 1936/37). U sljedećem razdoblju crta vangogovski vibrantnim, isprekidanim linijama (Čiovo, 1940) te se mjestimice gotovo približuje lirskoj apstrakciji (Suha, 1946; Lumbarda, oko 1950). Kolorističke struje četvrtoga desetljeća još se osjećaju u njegovim aktovima i krajolicima prigušenih kromatskih vrijednosti (Ksaver, oko 1950), a na poseban se način obnavljaju u slobodnim kompozicijama iz kasnijih godina (Jesen u Zagorju, I, oko 1970; Šuma, oko 1970). — Retrospektivna izložba priređena mu je u Zagrebu 1979.

TOMAŠICA, selo *SI* od Garešnice. Jednobrodna barokna župna crkva Sv. Tome (1755) ima uz glavno pročelje visok zvonik zatvorenih ploha, s otvorima tek pri vrhu. Crkvene su klupe iz 1779, orgulje A. Melzera iz 1859, a slike S. Hampla iz 1868.

LIT.: Horvat - Matejčić - Prijatelj, Barok.

TOMAZETIĆ, Žarko, kipar (Pitomača, 14. VII. 1951). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1978 (V. Michieli). God. 1978—80. suradnik Majstorske radionice J. Sabolića. U početku slijedi trag minimalizma i analitičkoga slikarstva sedamdesetih god. (*U proljeće ja sam zrak kojeg dišem,* 1979—80). Od 1981. radi obojene kuglaste skulpture (*Bez naslova,* 1985). Nježnim tonovima oslikava skulpture (*Jesenska skulptura,* 1983; ciklus *Ptice,* 1984—94; *Staklo,* 1994). Skulptura *Mladost* (1987) nalazi se u Parku skulptura u Zagrebu. Izveo IX. postaju križnoga puta (1992) za crkvu u Dugome Ratu. — Samostalno izlagao u Trogiru, Zagrebu, Šibeniku, Zadru i Čakovcu.

LIT.: I. Šimat Banov, Žarko Tomazetić (katalog), Zagreb 1981. – B. Hlevnjak, Tomazetić Žarko (katalog), Zagreb 1987. – Ista, Žarko Tomazetić (katalog), Zagreb 1994.

K. Ma.

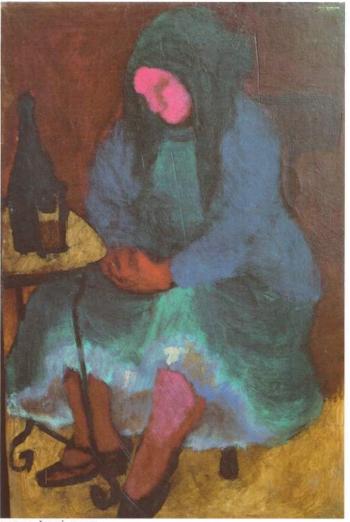
TOMERLIN, Slavko, slikar (Kešinci kraj Đakova, 2. III. 1892 — Zagreb, 26. I. 1981). Školovao se na Višoj školi za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu (1908—12) i na Akademiji u Pragu (V. Bukovac, F. Ženišek). U Osijeku je 1919. otvorio priv. slikarsku školu (djeluje do 1921), poslije toga živi u Zagrebu. Na uljepšani realističan način slikao je krajolike i prizore iz seljačkoga života s izrazitim folklornim naglaskom. Kolorit mu je svijetao, tehnika mjestimice impresionistička. U kasnijim je godinama odstupao u vrsnoći i stilskoj dosljednosti svojih radova. — Samostalno izlagao u Osijeku, Zagrebu, Karlovcu, Varaždinu i Sisku.

LIT.: V. Lunaček, Tomerlinove slike, Obzor, 1923, 282. — J. Bobek, Ausstellung Slavko Tomerlin, Morgenblatt, 1934, 262. — Likovna umjetnost Osijeka 1900—1940 (katalog), Osijek 1986. — Galerija likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987. O. Šr.

TOMIČIĆ, Željko, arheolog (Zagreb, 11. VI. 1942). Studirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, doktorirao 1990. Od 1972. kustos i ravnatelj (do 1981) Muzeja Međimurja u Čakovcu, od 1987. radi u Institutu za arheologiju u Zagrebu; od 1995. ravnatelj. Bavi se kasnoant. i ranosrednjovj. arheologijom. Vodio mnogobrojna istraživanja u Hrvatskome zagorju (Vrbovec, Humski, Krapina), Međimurju i okolici Varaždina (Ludbreg, Krč kraj Cerja Tužnoga, Brezje kraj Varaždina, Stari grad u Čakovcu, Goričan, Sv. Martin na Muri, Trnovčak, Ferenčica), S Jadranu (Punat) i Slavoniji (Zvonimirovo, Pitomača).

BIBL.: Važnost nalaza ranosrednjovjekovnog koplja u Varaždinu, SP, 1968; Arheološka istraživanja antičke nekropole kod sela Trnovčaka u Međimurju, Muzejski vjesnik (Varaždin), 1982, 5; Brončana statueta Herkula iz okolice Goričana u Međimurju VjAM, 1982, 15; Prilog istraživanju karolinškog oružja u Međimurju i varaždinskoj regiji, SHP, 1985, 14; Prilog istraživanju kronologije srednjovjekovnog groblja Lijeva bara u Vukovaru — Hommage a Vukovar, ibid., 1990, 20; Arheološka svjedočanstva o ranobizantskom vojnom graditeljstvu na sjevernojadranskim otocima, Prilozi, 1989, 5—6; Novi prilozi vrednovanja ostavštine srednjovjekovnog groblja Bijelo Brdo II., ibid., 1991, 8; Prilog istraživanju kronologije bjelobrdskog segmenta srednjovjekovnog groblja Ptuj-grad, Ptujski arheološki zbornik, 1993.

TOMIĆ, Julije, slikar (Beč, 19. IV. 1899 – Zagreb, 4. V. 1947). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1924 (J. Kljaković, T. Krizman). Bio je lik. pedagog u Slavonskome Brodu, Krku, Bjelovaru i Zagrebu. U

E. TOMAŠEVIĆ, Pri piću

početnoj fazi radi u duhu slikarstva Proljetnoga salona, poslije se okreće prema slobodnoj formi i postimpresionističkome načinu. Kraće vrijeme provodio umjerenu kubističku stilizaciju oblika (*Kupačice*, 1925; *Radnici*

